

Holubovský ZPRAVODAJ

ČÍSLO 8, ROČNÍK 8

SRPEN 2002

ZDARMA

Zpráva z jednání obecního zastupitelstva

které se konalo 17. 7. a 7.8 .2002 na obecním úřadě v Holubově

OZ projednalo a schválilo:

- opravy ve školní kuchyni dle příslušných hygienických předpisů
- stanovení počtu členů OZ pro příští volební období (zůstává 9 členů) a 1 volební okrsku pro komunální volby 1. a 2. listopadu 2002
- kontrolní řád obce Holubov
- dle požadavků nového zákona zřídit právní subjekt Základní školu, pod níž bude spadat mateřská škola a školní jídelna
- zbudování hřiště v Krásetině nad koupalištěm - na části pozemku p. M. Valenty, který k tomu dal souhlas
- žádost mladých hasičů uspořádat zábavu v restauraci u Mária - 3.8. 2002 a v sále v Krásetině - 30.8. 2002

OZ vyzývá občany, kteří již vyřadili septik a napojili se na kanalizaci, aby tuto skutečnost ohlásili na obecním úřadě do 15. 9. 2002 (pokud tak již neučinili), aby jim mohlo být prominuto stočné Ti, kteří se nepřipojí budou muset stočné zaplatit.

- J. Franěk, starosta -

Slovo starosty k povodni

Vážení občané,

dovolte mi, abych touto cestou poděkoval všem, kteří se podílejí na odstraňování následků povodně v naší obci. Dík patří hasičům Holubova, Trísova i Krásetína, kteří se ihned zapojili do odsávání vody ze sklepů, dále bych rád poděkoval všem těm, kteří okamžitě přiložili ruku k dílu tam, kde bylo třeba a nešlo vždy jen o jejich majetek, vytvářeli různé stružky a stoky, aby voda tekla tam kam má. Dík patří i vojákům z Kroměříže, kteří nám po tři dny pomáhali.

Škody způsobené povodní jsou nemalé a její následky budeme muset odstraňovat postupně.

Bude to představovat nemalé finanční prostředky, ale možná i pomoc Vás občanů, abychom vše uvedli do pořádku.

Váš starosta

Povodeň v naší obci

Ač se zdá, že naší obcí protékají jen potoky a v podstatě by se nikdo nemusel nějaké povodně obávat, letošní srpen nám ukázal, že opak je pravdou. Kdo to neviděl neuvěří, že se ty naše potoky mohou tak rozvodnit a způsobit takovou pohromu. Voda z potoka v Krásetině utrhla lávku, vyhlila se z koryta, asfaltovou cestu srolovala jako koberec, vymlela si svou cestu mimo koryto a když vylila do Křemžského potoka tak už z nich byla pořádná řeka. Spolu pak rozbily brod, strhly lávku, vzaly břeh a přetrhly vodovod i plyn, odpojily telefony. U čističky přibraly na pomoc Dobrovodský potok, který cestou napáchal také nejednu a nemalou škodu. Například vytrhal kanalizační přípojky na nové kanalizaci a vytopil několik objektů. Spojenými silami pak rozbily brody, utrhaly lávky, vytopily domy v trísovském hamru. Pak už se připojily k rozrušené Vltavě, aby jí i naše vody napomohly v ničení po celém jejím toku.

- MS -

K dokreslení celé děsivé situace nabízíme několik snímků.

Krásetín pod návší

Holubov u Moučků

u čistírny

potok u Švábů

cesta k ČOV

Holubov chaty

chaty u čistírny

Holubov u Trakalů

Holubov u Fousků

chaty za potokem

XI. ROČNÍK SOUTĚŽÍ V POŽÁRNÍM ÚTOKU „MEMORIÁL JANA VITKA“ A „O POHÁR STAROSTY OBCE HOLUBOV“

Již po jedenácté se na holubovské návsi sešlo rekordních 24 družstev, aby se zde utkali o trvale putovní poháry „Memoriál Jana Vitka“ a „O pohár starosty obce Holubov“. Zároveň byly připraveny poháry pro vítěze do třetího místa a finanční odměny do pátého místa. Tradičně mělo každé družstvo dva pokusy. Lepší z dosažených časů tvořil pořadí u „starostova poháru“ a součet obou dosažených časů pak pořadí v „memoriálu“. Naše soutěž je již potřetí zařazena do seriálu Jihočeské extraligy, čemuž musí odpovídat i techniko-organizační zabezpečení a i samotná soutěžní dráha. Ta byla cca měsíc před soutěží rozšířena a byla opatřena novým asfaltovým povrchem (předchozí byl poníčen nutnými výkopovými pracemi). I díky těmto úpravám se všeobecně očekávaly v Holubově špičkové výkony. Povinností pořadatele je zabezpečit měření elektronickou časomírou s přesností na setiny sekundy.

Po prvních pokusech, zřejmě nervozitě, byly výsledky nevalné. Téměř třetina startovního pole vůbec své útoky nedokončila a nejlepší dosažený čas 23,17 sekund zůstal za očekáváním všech, kteří čekali v Holubově pokoření rekordu Jihočeské extraligy v útocích na nástřikové terče. Druhé pokusy však nenechali nikoho na pochybách o úrovni a kvalitě zúčastněných družstev. Byly k vidění špičkové útoky, kterým kraloval pokus favorita letošního roku, družstva ze Žďáru na Jindřichohradecku, které svým časem 21,80 sekund stanovilo nový rekord Jihočeské extraligy a zcela zaslouženě i zvítězilo v obou pohárech. Pořadí do pátého místa bylo následující:

Memoriál Jana Vitka

Pořadí	SDH	1. pokus	2. pokus	součet
1.	Žďár	23,17 s	21,80 s	44,97 s
2.	Holubov	23,54 s	23,24 s	46,78 s
3.	Markvarec	26,08 s	22,22 s	48,30 s
4.	Todně A	25,25 s	23,40 s	48,65 s
5.	Bohdalín	26,83 s	23,16 s	49,99 s

O pohár starosty obce Holubov

Pořadí	SDH	dosažený čas
1.	Žďár	21,80 s
2.	Markvarec	22,22 s
3.	Bohdalín	23,16 s
4.	Holubov	23,24 s
5.	Todně A	23,40 s

Chtěl bych poděkovat všem soutěžícím za rychlý a bezproblémový průběh soutěže. Dále bych chtěl poděkovat sponzorům, kteří nám pomohli svými dary a všem, kteří se podíleli na chodu soutěže ať jako rozhodčí nebo pomocníci u občerstvení a technického zabezpečení soutěže. Zvláštní poděkování věnuji starostovi panu Fraňkovi, který již tradičně činnost hasičů podporuje.

- Petr Sviták, starosta SDH Holubov -

Sport

V sobotu 3.8.02 se konal tradiční fotbalový turnaj o putovní pohár SK Holubov za účasti domácího SK, FK Nová Ves, Sokola Římov a SK Čtyři Dvory B. V parném letním odpoledni, na velmi kvalitním trávníku, předváděla zúčastněná mužstva svižný, útočný fotbal takže se přihlížející diváci nenuďili. Pro ty, které „malý“ fotbal nebavil, byla připravena ve stanu televize

kde mohli sledovat přímý přenos z ligového utkání SK Č. Budějovice - Sparta Praha a nebo se mohli zajít občerstvit klobásou a pilsaňským pivem.

Výsledky:

- 1. utkání
SK Holubov - Sokol Římov 0:0
na penalty vyhrál Římov
- 2. utkání
FK Nová Ves - SK Čtyři Dvory B 1:1
na penalty vyhrály Čtyři Dvory
- utkání o 3. místo
SK Holubov - FK Nová Ves 3:2
- finále
Sokol Římov - SK Čtyři Dvory B 1:2

Výsledky z ostatních letních turnajů, kterých se zúčastnil náš klub.

- V Nové Vsi:
SK Holubov - Spartak Vrábče 6:0
 - Finále
FK Nová Ves - SK Holubov 2:1
 - Ve Zlaté Koruně:
SK Holubov - Sokol Přídolí 4:0
 - Finále
FK Zlatá Koruna - SK Holubov 2:2
na penalty vyhrála Zlatá Koruna
- Před zahájením mistrovských soutěží sehraje náš klub ještě dvě přípravná utkání: 10.8.02 v Kájově od 11 hodin, 17.8.02 doma se Včelnou od 17 hodin.

Rozpis podzimních mistrovských utkání

Muži

24. 8.02	Holubov - Přídolí	17.00 hod
1. 9.02	Lipno - Holubov	17.00 hod
7. 9.02	Holubov - Horní Planá B	17.00 hod
14.9.02	Holubov - Vyšší Brod	17.00 hod
21. 9.02	Světlík - Holubov	16.00 hod
28. 9.02	Holubov - Rožmitál	16.00 hod
5.10.02	Malonty A - Holubov	15.30 hod
12.10.02	Holubov - Křemže	15.30 hod
20.10.02	Benešov - Holubov	15.00 hod
26.10.02	Holubov - Velešín	14.00 hod
2.11.02	Nová Ves - Holubov	13.30 hod

Žáci

31. 8.02	Horní Planá A - Holubov	10.00 hod
8. 9.02	Holubov - Nová Ves	10.00 hod
15. 9.02	Holubov - Křemže	10.00 hod
21. 9.02	Černá - Holubov	10.00 hod
29. 9.02	Holubov - Větrní	10.00 hod
5. - 6. 10.02	Č. Krumlov - Holubov	hlásí
13.10.02	Holubov - Kájov	10.00 hod
20.10.02	Chvalšiny - Holubov	12.30 hod

Okénko do minulosti

Ze školní kroniky

V zápise ze školního roku 1960/61 je mimo jiné uvedena následující skutečnost.

Krádež čerpadla

Poněvadž ruční kropení rozsáhlé školní zahrady je nemožné bylo v roce 1958 zakoupeno za 1060,- Kč elektrické čerpadlo. Bylo umístěno v dřevěné boudě na školní zahradě. Dne 22. 3. 1961 zjistil ředitel školy, že dveře u boudy jsou vypáčeny a čerpadlo odcizeno. Pátrání po pachateli zůstalo bezvýsledné. Se souhlasem odboru školství a kultury ONV v Českém Krumlově objednal ředitel školy nové čerpadlo u n.p. Sigma - Hranice na Moravě. Závod odeslal čerpadlo 3. 6. 1961, ale škola je obdržela až po řadě urgencí a pátrání, dokonce i uveřejněním článku v Rudém právu, teprve 31. 8. 1961, kdy je již tak nutně nepotřebovali. Vinu na opožděném dodání má železniční stanice v Rokycanech, kam bylo zásluhou nezjištěného viníka odesláno a kde odpočívalo od 7. června do 24. srpna. Léto bylo velmi parné, málo dešťů a tak zásluhou neodpovědného železničáře v Rokycanech úroda na školní zahradě velmi utrpěla. Utrpěl i pokus s pěstováním osmi druhů kukuřice na zrno, který prováděl ředitel školy na žádost hydrologického ústavu v Praze. Nové čerpadlo stálo též 1.060,- Kč a zaplatil je ONV.

Tak co tomu říkáte?

- Ivan Svoboda, kronikář -

SKAUTSKÝ LETNÍ TÁBOR

Letos již po dvanácté jsme si vyjeli na letní tábor a to skoro po indiánsku. Na krásné louce uprostřed lesů, kde táboříme již po páté nám střechu nad hlavou nahradily stany teepee. Po příjezdu všechny důležité stavby na nás již čekaly, neb ty již předem postavila skupina vůdců a roverů. Drobné dodělávky, jako sušáky na spacáky, sprchu, volejbalovou síť, kuželky atd. jsme stavěli už po družinách. Napřed jsme se ovšem náležitě zabydleli. Vyrobili jsme si stolky, nanosili podlahy pod kufry, natáhli šňůry či navěsili tyče na ručníky, vyrobili ramínka na kroje.

Tábor začal sluníčkově a celý první týden byla louka vyhřátá, někdy až moc. Zato v druhém týdnu déšť smáčel všechno a všechny, hlavně jakmile se skautiči chtěli rozběhnout po nejbližším i vzdálenějším okolí. Jeden problém však nastal hned první den. Zaskočilo nás stonání jedné světlušky. Ta přijela na tábor nedoléčena a nemoc se jí rychle vrátila. Nakonec si pro ni museli přijet rodiče, neboť naše léčitelské možnosti nebyly dostatečně účinné.

Společenská kronika

Blahopřejeme k významnému životnímu jubileu:

paní Marii Lorencové z Krásetína
- 75 let -

panu Václavu Raisovi z Holubova
- 75 let -

paní Marii Svobodové z Holubova
- 70 let -

panu Václavu Cábovi z Trisova
- 70 let -

panu Františku Machkovi z Trisova
- 70 let -

Další obětí se stala nožka světlušky, která neodhadla záludnost nerovného terénu. Zvrtnutá noha bolela a otekla, takže po prvním ošetření následoval rentgen v nemocnici v Českém Krumlově. Výsledkem byl naštěstí pouze vymknutý kotník, obklady a klid. Světluška sice nemohla skákat a běhat, ale naši šikovní roveři se pustili do díla a malá pacientka měla hned dvě pomocné nohy v podobě berlí a nemusela tedy trávit dny na lůžku. Poté přišlo ještě několik pokašlávání, ale tím již byla smůla prolomena. Dny ubíhaly za různorodé činnosti jednotlivých družin,

hranic. Byla spousta smíchu, když došlo na trh s botami, kdy každý hledal v hromadě bot ty své a přitom odhazoval cizí. Při střelbě z luku, házení oštěpem, běhání, skoku do výšky, házení na

rukodělky

služby v kuchyni, kde se vytvářely dobroty pro vyhládlé žaludky a za temných nocí jsme drželi hlídky a střežili spící tábor. Svou odvahu jsme si také ověřili na stezce odvahy, kdy jsme museli projít úsek nočním lesem. Nebylo to však nic nemožného, cesta byla spoře osvětlena blikajícími svíčkami, protože lesem se vydali právě ti nejmenší.

I když tábor trval pouhých čtrnáct dnů, je

trh s botama

Jindy se zase bavili všichni dohromady. Vlčata i světlušky vyřezávaly a malovaly stanové znaky, učily se rozdělávat oheň, světlušky si ušily potahy na ešusy, naučily se dělat z bavlnek náramky, vlčata plnila bobříky, učila se zacházet se sekerou a pilou. Přitom jsme se všichni koupali, hráli ringo nebo hru „hutututů“. Jindy jsme se saunovali v sauně, kterou postavili skauti. A opět se celý tábor bavil při Hrách bez

cíl, pokusech vylézt na lano či provazový žebřík si každý vyzkoušel svou zdatnost, i když o té leccos napověděly ranní rozcvičky. Večer jsme

Vlčata ve službě

si zazpívali nebo se za jasného počasí dívali na západ slunce. Pohled do kraje se sluncem zapadajícím za kopce je zde opravdu překrásný. Naše táborová činnost zahrnovala také

mnoho veselých vzpomínek jako třeba na módní přehlídku, i těch vážnějších a nevšedních, když jsme se zaujetím sledovali, jak se zvolna rozhořívá slibový oheň ve sněmovním teepee. To když se déšť rozhodl nám překaziti tento slavnostní večer. To se mu však nepodařilo. Tábor skončil a nyní nám už jen zbývá těšit se na setkání po prázdninách a na příští léto a na další táborové příběhy.

- středisková rada Junáka -

Světlušky v sauně

Ptáci

(Aves)

Smysly a smyslová ústrojí ptáků

Oko - zrak

Ptačí oko je poměrně velké, dokonalejší a výkonnější než naše. Někteří ptáci (káně) má 4-5krát ostřejší zrak než lidé, neboť má v oku více smyslových buněk. Má výborný postřeh, vidí i letícího ptáka proti slunci, ale i malé hlodavce na zemi. Dokáže rychle zaostřit. Toto je výhodné zejména u vodních ptáků, kdy se dívají do vzduchu a hned zase do vody. Oko má velkou čočku, která je velice dobře přizpůsobivá (kormorán). Čočka při pohybu oka zůstává stále uprostřed oka, ať se pták dívá, dolů, vzad či vpřed. Oční víčko pracuje opačně než u člověka. Dolní víčko se vytáhne nahoru. Pod víčky je zvláštní blána (mžurka), která může být přetažena přes rohovku. Obě oči jsou na sobě nezávislé. Pták dokáže bleskově zúžit nebo naopak při ztemnění rozšířit zorničky. Duhovka bývá většinou tmavá. Máme však ptáky se žlutou duhovkou (dravci), zelenou (kormorán) nebo i rubínově červenou (vlha).

Sluch

Sluch ptáků je dobrý, slyší asi jako my. Dorozumívají se hlasy, někteří opakují to, co slyší. Zvláště jemný a citlivý sluch mají sovy, a to hlavně ty, které loví v noci. Dokáží otvírat

své velké šterbinové ušní otvory a naslouchat. Přesně pak zjistí místo, odkud zvuk přichází. Sami tito ptáci létají velmi neslyšně, aby se dostali nepozorovaně ke kořisti.

Čich

Ptáci nepoužívají svého čichového orgánu jako savec, nemá pro ně velký význam. Nenajdou po čichu kořist, ani své hnízdo s mláděty. Výjimku tvoří mrchožrouti - supi a kondoři.

Chuť

Chuťové orgány jsou u ptáků rozptýleny v božskosti žláz ústní dutiny vzadu na hřbetu jazyka, ve sliznici pod jazykem, na měkkém patře a na kraji hrdla. Ptáci, kteří se žijí hlavně zrním jsou málo citliví na hořkost. V jejich potravě převažuje mnoho hořkých látek. Např. husy a kachny nemají rády sladké. Ostatní ptáci, kteří nepožirají zrna, polykají sousta v celku, takže zde nemá chuť žádný význam. Někteří ptáci však nemají rádi hořkou chuť své potravy. Jsou to převážně ti, kteří se žijí hmyzem. Nepožirají housenky, neboť ty na svou obranu vylučují hořkou tekutinu.

Hmat

Ptáci mají vyvinutý hmat. V kůži jsou brka jako páky, snadno přenesou každý dotyk. Někteří ptáci (sovy) mají zvláštní hmatové peří v koutcích zobáků. Tímto peřím věci ohmatávají, neboť zblízka nevidí. U dropů jsou u zobáků velmi tenká a dlouhá pera ve formě chloupků, připomíná to knír. Měkké zobáky (kachny, sluky) jsou též orgány hmatu. Ptáci tak dokážou hledat potravu ve vodě i v bahně.

Ptáci jsou pokryti peřím, proto snesou značný chlad. Na zimu jsou však citlivé jejich hřebeny, laloky a také prsty, které by za silných mrazů mohly zmraznout. Divoké kachny si proto schovávají své plováky v peří na břichu. Můžeme to

pozorovat, i když plují ve studené vodě. Ohřívají si střídavě jednu nohu v peří na břicho a veslují jen druhou.

Ptáci se rádi sluní. Nastavují svůj hřbet slunečním paprskům. Peří načepýří, aby slunce dopadalo i na kůži, křídla i ocas je roztažený. Za velkého vedra otvírají zobák, aby vypařovali vodu chřtánem. Nemají totiž potní žlázy. Peří je nyní přitisknuto k tělu a křídla odtažena od trupu. Vrstva teplého vzduchu, která je obklopuje, je tak tenčí.

Zajímavosti:

Člověk má v oku na čtverec o straně jedné setiny milimetru 16-20 smyslových buněk, káně jich má 100.

Jen u sov se při mrkání stahuje horní víčko dolů jako u lidí. Ve spánku je ale dolní víčko vytaženo nahoru.

Sovy mají velké oči, které směřují dopředu. Jsou obrostlé kruhovitě uspořádaným peřím a tak sovám dodávají strašidelný vzhled.

Výr má na hlavě chomáčky peříček, které vypadají jako uši. Opravdové uši má skryté v peří po stranách hlavy

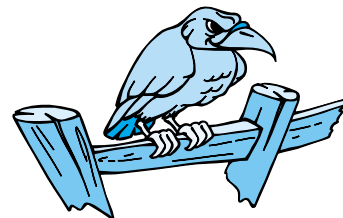
- Mgr. Drahomíra Bodláková -

Literatura:

Mikula A.: *Zajímavosti o zvířatech*, SZN Praha 1965

Larousse: *Encyklopedie pro mládež*, Albatros Praha 1992

RNDr. Bouchner M.: *Kapesní atlas ptáků*, SPN Praha 1972

- CITÁTY A ZAMYŠLENÍ -

O lásce

„Můj přítel se ještě nevrátil z bojiště, pane. Žádám o dovolení jít ho hledat.“

„Nedovoluje se,“ řekl velitel. „Nechci, abyste riskoval život kvůli někomu, kdo už asi nežije.“ Voják však přesto odešel a o hodinu později se vrátil se smrtelným zraněním a s mrtvým tělem svého přítele v náručí.

Velitel zuřil: „Říkal jsem vám přece, že je mrtvý. Takhle jsem vás ztratil oba. Řekněte mi, stálo vám to za to vrátit se tam kvůli jedné mrtvole?“

Umírající odpověděl: „Stálo to za to,

pane. Když jsem ho našel, ještě dýchal. Řekl mi: „Jacku, já věděl, že přijdeš.“

„Myslíte si, že budete schopen dát mé dceři všechno, co bude chtít?“ ptá se otec nápadníka své dcery.

„Jsem o tom přesvědčen, pane. Říká, že nechce nic jiného než mě.“

O lidském já

Učitelka přednášela o moderních vynálezech. „Může někdo z vás uvést něco důležitého, co před padesáti lety neexistovalo?“

Jeden nadaný hoch v první lavici zvedl horlivě ruku a vyhrkl: „Já!“

Postarší muž stál u dveří s kouskem dortu

v ruce. „Mé ženě je dnes osmdesát šest let,“ řekl „a byla by ráda, kdybyste ochutnali kousek jejího narozeninového dortu.“ Dort byl s díky přijat, zvláště proto, že muž musel ujít skoro kilometr, aby jej předal.

O hodinu později byl zpátky. „Co se děje?“ ptali se ho.

„No, odpověděl rozpačitě, „Agáta mě poslala zpátky, abych vyřídil, že jí je teprve osmdesát pět.“

Hádejte, co řekl mravenec slonovi, když Noe řadil zvířata, aby se nalodila. Řekl: „Netlač se na mě!“

Z knihy Anthony de Mello Modlitba žáhy vybrala - Marie Hrušková st.

SEX

Pohlavní život je v naší společnosti dosud tématem značně tabuizovaným. Když jsem chodil na lékařskou

fakultu, pan asistent odbyl přednášku z fyziologie o pohlavním styku slovy: "Co bych vám povídal, všichni to znáte" a to i přesto, že mezi posluchači seděla řada dosud paniců a pannen. Prostě se o tom nemluví.

Jako každý jiný jsem si musel sám vyřešit své pubertální zmatky a dál jsem nad tím mnoho neuvažoval. A tak jsem byl zaskočen tím, když jeden ženatý padesátník mi na nadhozené téma sexuality položertem odpověděl: "Co to je? Již dávno nevím, co je pohlavní styk!" Jeho postoj se mi zdál nechutně neupřímný.

Až s firmou propagující známou zázračnou modrou tabletku VIAGRA se dovídám, jak neuvěřitelně vysoké procento mužů má problémy v pohlavním životě. Stejně nevěrohodně zní informace jednoho kolegy, že s touto tabletou může být úspěšný i devadesátipětiletý muž. "Že už si nedá pokoj na starý kolena" řekne si nejedna žena i nejeden muž.

Procento pohlavně problematických mužů se mi zdá být neuvěřitelné, protože

prakticky žádný muž či žena si na to u mne nestěžují. Zjevně to patří k povědomí lidí, že prostě člověk stárne, a že každý je jiný... Někdo nemůže ve třiceti, jiný může v osmdesáti...

Již od dětství si muž všímá svého pozoruhodného orgánu a je na něj hrd. Stává se součástí jisté mužské ješitnosti a jeho dobrá funkce je nezbytná k dobrému mužskému sebevědomí. Je vhodné, když s ním muž zažije radosti dřív než zplodí děti. Pro život rodiny je důležité nejprve stabilizovat pohlavní život se svou ženou a pak teprve počít potomka. Počít při prvním sexuálním kontaktu je pro rodinu značně rizikové.

Ale ono nejde jen o tu radost, nebo sebevědomí. Jde i o ty významné doprovodné neurohumorální změny, ke kterým dochází v lidském těle při souloži, které člověka harmonizují, stabilizují, aktivují hojivé pochody a vedou k pocitu nevyslovitelného štěstí, splynutí s přírodou a výjimečně až k pocitu setkání se Stvořitelem. Až tak daleko jde jedna z východních duchovních tradic.

Z druhé strany poruchy funkce mužského orgánu jsou cenným barometrem našeho zdraví. Mohou být projevem našich poruch sebehodnocení, mohou být prvním příznakem deprese. Mohou být však i prvním příznakem velmi závažných a život ohrožujících onemocnění, ku příkladu cukrovky, aterosklerotického poškození cév, vysokého krevního tlaku...

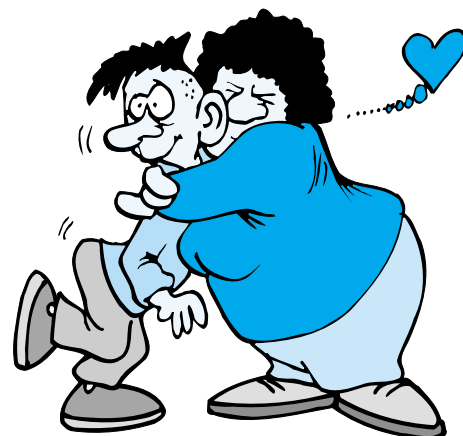
A proto i tyto stesky pacienta na mužské funkce patří do ordinace lékaře. Nejen proto, že mu lze často pomoci, že lze zlepšit fungování rodiny, ale i proto, že lze

zjistit včas některé choroby dříve než nás začnou poškozovat a než nám začnou krátiť náš život.

Jak postupujeme v poznávání člověka, tak mnohé dříve považované za nezměnitelné se snažíme ovlivnit a léčit. Tedy i úbytek mužských sil nemusí být nezměnitelnou daností! Jen záleží na tom, máme-li na to. Zdravotní pojišťovny tuto léčbu nehradí. Navíc úspěch této léčby též závisí na stavu našich cév. Závisí na tom, jak moc je máme poškozené špatně léčeným vysokým tlakem, špatně léčenou cukrovkou nebo kouřením.

MUDr. Bohumír Šimek

PS. Šťastně jsme přežili (personál i pacienti) výměnu oken na zdravotním středisku a díky větší investici do ordinace a díky lepší organizaci práce bude zrychleno a příjemně ošetření pacientů v naší ordinaci. Budeme schopni ošetřit dvojnásobný počet pacientů. Již se těším na naši novou spolupráci.

Mišání

Znovu nám nabídla vyzkoušenou dobrotu paní **Dana Jindrová z Tršova**, radím vám vyzkoušejte její

Bucht s vaječným koňakem

Těsto: 5 vajec, 200 g cukru, 1 vanilkový cukr, 250 ml oleje, 250 ml vaječného likéru, 300 g polohrubé mouky, prášek do pečiva, kakao

Vejce s cukrem a vanilkovým cukrem ušleháme do pěny. Za stálého míchání tenkým praménkem přilijeme olej a vaječný koňak. Přidáme prosátou mouku s práškem do pečiva. Do vymaštěné formy (bábovka nebo pekáč) vlijeme 3/4 těsta, na zbytek těsta prosejeme 1 lžičku kakaa, nalijeme na světlé těsto a mírně zamícháme. Pečeme asi na 175 °C.

Já nabízím něco zdravého

Zapečená cuketa

Cuketu rozpůlíme podél, vydlabeme, osolíme a naplníme náplní, kterou si připravíme jako základ na lečo nebo na pizzu - na cibulce podusíme papriky na proužky, rajčata, můžeme přidat i kousek uzeniny, osolíme. Naplníme cuketu a dáme zapéct do trouby, podáváme s novými bramborami a zeleninovým salátem.

Brokolicové placičky

Brokolici povaříme a nasekáme nadrobno, z vajíčka, mléka a mouky si uděláme těstíčko, osolíme a opeříme, vmícháme brokolici a přidáme jemně nasekanou cibulku, ochutíme ještě majoránkou, bazalkou nebo pažitkou. Na oleji smažíme placičky.

Pomazánka z brokolice

Vyšleháme 1 pomazánkové máslo, osolíme, opeříme bílým pepřem a přidáme asi 250 g vařené, nastrouhané brokolice a jemně nasekanou pažitku, nebo bazalku. Mažeme na tmavé pečivo.

Dobrou chuť všem, kteří naše recepty vyzkoušejí.

- MS -

Morče

Morče peruánské také se nazývá mořské prasátko patří k hlodavcům a pochází z Jižní Ameriky, kde se nejčastěji nachází morče paraguajské. Naše domácí morče peruánské žije v travnatých oblastech ve vysokých polohách And. Žijí v dírách ve skupinách 5 - 15 zvířat a žijí se trávou a rostlinami. Pasou se ve stádech a navzájem se dorozumívají hvízdáním. Při nebezpečí se schovají do podzemních děr.

Ve volné přírodě se morčata páří v každém ročním období a gravidita trvá 65 dní. Samice pak porodí 1 - 4 úplně vyvinutá mláďata. Morčata se už za tři týdny sama žijí a ve věku 2 měsíců jsou pohlavně dospělí.

Rozlišujeme 3 různé druhy morčat:

- angorské morče s dlouhou hedvábnou srstí
- rozetové morče s nápadnými kučery v srsti
- krátkosrsté anglické morče

Tyto tři druhy mají různé varianty a také jsou morčata hodně barevná.

Morčata se v průměru dožívají 6 - 8 roků, ojediněle se mohou dožít i 15 roků. Pohlavní dospělost dosahují v 50 dni svého věku, u samic to může být již po 30 dnech. Hmotnost dospělého morčete je asi 700 - 1800 gr. Samice jsou lehčí nežli samci. Morčata mají dobře vyvinutý čich, který jim pomáhá i při poznávání vlastní skupiny. Morčata rozlišují červenou, žlutou, modrou, zelenou, fialovou a oranžovou barvu. Mohou slyšet i vysoké frekvence zvuku, horní hranice je 33 000 herců.

Při chovu morčat se doporučuje mít více zvířat, ale jako domácí mazlíček stačí 1 morče. Jsou to velmi aktivní zvířata, ráda se proběhnou a proto je dobré, aby měla možnost dostatečného výběhu. Musí mít i úkryt, kam se mohou schovat. Vyhledávají stálou teplotu asi okolo 20 °C. Jsou daleko více citlivější na teplo, nežli na zimu. V zimě by neměla teplota klesnout v místnosti pod 10 °C. Ideální teplota je kolem 16-18 °C. V létě mohou být morčata i na zahradě, kde samozřejmě potřebují úkryt před sluncem a deštěm, ale musí mít výběh. Ohradu, kde morčata umístíme nahoře zakryjeme pleťvem, aby byla morčata v bezpečí před

psy, kočkami a event. dravci. V klecích se jako podestýlka používá sláma, piliny, nebo kočičí podestýlka. Morčata vylučují velmi mnoho moči, proto je třeba často podestýlku měnit.

Morčata při svém trávení štěpí celulózu a proto mají dlouhé střevo. Celková délka je více než 2 metry. Trávení probíhá dlouhý čas a trvá přibližně 7 hodin. Celková pasáž potravy střevem může trvat až týden, čímž si lze vysvětlit, že mají morčata při náhlé změně stravy trávicí problémy. Je dobré používat kompletní krmiva, kterých je na trhu dostatek a jsou již obohacena o potřebné vitaminy a minerály. Pokud chceme krmit morče klasicky, musí jeho potrava obsahovat 15% hrubé vlákniny a 20% proteinů. Při stálém krmění čerstvou trávou a rostlinami se ztrácí schopnost syntézy vitamínu C. Potřebuje tedy přísun vitamínu C v potravě. Krmivo by mělo být složeno ze slunečnicových semen, obilí, zeleniny, salátu, rajčat, jablek, sena, řepy. Vitamin C můžeme morčatům přidávat v pitné vodě. Seno by měla mít morčata k dispozici. Když mají zůstat morčata zdravá, musí požírat svůj trus, aby si obnovovala střevní mikroflóru. Pohlaví lze u morčat rozeznat tak, že u samců je prostor mezi análním a genitálním regionem větší nežli u samic. Spodní řezáky jsou u morčat delší nežli horní. Jsou to hlodavci a proto si musí zuby ohlodávat. Pokud přerostou, je třeba navštívit veterináře, který je odborně zkrátit na příslušnou míru.

Morčata mohou mít celou řadu chorob. Jsou to různí paraziti, jako vši, vnitřní paraziti, roztoč apod. Mají náběh i na přerůstání drápků, které je opět třeba nechat odborně zkrátit. Mohou trpět tzv. lysivostí a jiné kožní choroby. Může se u nich vyskytnout trávicí potíže, salmonelóza, dýchací potíže, tympanie, zácpa, kokcidióza, onemocnění močových cest, pohlavních orgánů, očí, uší atd.

Při průjmu jako dietní krmivo podáváme jen seno a raději vždycky navštívíme veterinárního lékaře. Morčata jsou velmi citlivá zvířata a svým experimentováním bychom jim mohli přivodit nejen další potíže, ale také smrt. Vždycky je dobré si přečíst příslušnou literaturu, abychom pak mohli správně ošetřovat a chovat zvíře o které máme zájem. V dnešní době je na trhu dostatek literatury, která podá potřebné informace k chovu různých i nezvyklých mazlíčků.

- MVDr. Peter Pavčík -

IDEOLOGIE

je soubor myšlení a chápání světa zaměřený určitým směrem. Důsledek tohoto zaměření nebo zacílení předem je, že hledání pravdy není stoprocentní. V případě politické strany je navíc ideologie výsledkem střetu určitého úhlu pohledu na svět s cílem dosažení maximálního volebního úspěchu a nabuzení určité skupiny lidí ke své podpoře.

Naše společnost je vysoce ideologicky polarizovaná. Každý má svou "pravdu" a jinak smýšlející je hlupák nebo nepřítel. Podle emocionality ideologického vypětí. A je jedno, zda jde o stoupence jiné stranické ideologie nebo příslušníka jiného národa. Čím větší emocionalita, tím menší je vnímání vlastních chyb a tím větší vnímání odchylek druhých.

V takové společnosti není možný dialog. Ani mezistranický v parlamentu, ani se sousedy ze Sudet, ani mezi sousedy v obci. Každý má pocit své stoprocentní pravdy, své chyby nevidí a nedostatky druhého zveličuje.

Každý rozumný člověk by byl rád, pokud by i v politice zvažování kvality myšlenky mělo přednost před prostým sčítáním hlasů, kdyby byla dána přednost hledání společného konsensu před prostým ideologickým utloukáním protivníka o jediný hlas. Pokud toto současná vláda dokáže a navíc ještě s noblesou, můžeme jí ledacos odpustit. Doufám jen, že se nekonstruktivní opozice nerozšíří o další stranu. Prospěch občanů by vždy měl stát nad prospěchem straníků!

- MUDr. Bohumír Šimek -

Akvarely Jiřího Stibrala z Podkletí

Znovu se vracíme k výstavě v Městské galerii ve Vodňanech s názvem: Architekt Jiří Stibral (1859 - 1939) sta-

vební návrhy a akvarely. Rodiny Stibralovu a Bazikovu není třeba zvlášť představovat, v Holubově tráví léto už skoro jedno století. Ing. Zdeňka Stibrala (syna architekta) a jeho strýce, Ing. Dr. Eduarda Baziku významného vodohospodáře a vynálezce, připomněl v souvislosti s elektrárnou pod Divčím Kamenem p. Josef Bárta v Holubovském zpravodaji (č.10,11/1995).

Architekt Jiří Stibral se narodil v Praze, v rodině váženého hodinářského mistra. Po maturitě se zapsal na pražské německé Technice k profesorovi Josefu Zitzkovi (autoru Národního divadla) a stal se posléze jeho asistentem. Bývalo tehdy pravidlem, že se výjimeční studenti vydávali po absolvování na dvouletou studijní cestu do Itálie s kratším pobytem ve Francii a v Německu. Právě v této době vznikla řada akvarelů studovaných architektur, které potom s úspěchem vystavil v Praze v Krasoumné jednotě. Tato výtvarná technika jej pak provázela jako architekta po celý život a byla svědecktím původního záměru stát se malířem, což mu jako povolání nejisté a bohémské otec neschvaloval. V Itálii se seznámil s knížetem Stroganovem pro kterého upravoval jeho římskou vilu. Z této rodiny pocházela také kněžna Ščerbatová, pro ni pak navrhoval rozsáhlé sídlo v Němírovu na Ukrajině. I jeho dalšími klienty byla převážně šlechta: pro známého dendrologa, hraběte Arnošta Emanuela Sylva-Tarouca přestavoval zámek v Průhonicích a kostel v Trmicích. Dlouhodobá a rozsáhlá byla

jeho práce pro barona Ringhoffera. Ještě před italskou cestou navrhoval pro jeho vagonku interiéry salonních železničních vozů a tato práce pokračovala až do r.1912. Stal se tak jedním ze zakladatelů průmyslového designu u nás. Pro Ringhoffery pak projektoval přestavby zámků na Benešovsku, ve Štířině, Olešovicích a Lojovicích, hrobku a kostel v Kamenici. Dodnes nejnámější jeho dílo, vedle historizujících novorenesančních Průhonic, je secesní bankovní dům poblíž Národního divadla, dnešní Goethe Institut.

Stibralovy akvarely překvapují ostrotí a architektonickou, téměř fotografickou podrobností a citem k zobrazení různých účinků světla. Každý jeho obraz je zvláštním způsobem prosvětlen. Jeho úžasný smysl pro barvu, čistou, jasnou, přesnou, někdy až žhnoucí, jej disponoval záhy jako profesora na pražské Uměleckoprávní škole, kde se stal později ředitelem. Pro nás je zvláště zajímavých několik obrazů z našeho kraje: došková chalupa

na staré návsi v Holubově a dvůr usedlosti v Krásetině a také Bazikova vila nad nádražím, kterou projektoval a kam jezdil na letní pobyt, (později zabavená a přestavěná pro Místní národní výbor), Z blízkého okolí jsou vystaveny: ambit kláštera ve Zlaté Koruně, panorama českokrumlovského zámku a motiv z Latránu. Nakonec pak dva obrazy Kleti od Holubova. Při práci na jednom z nich, je zachycen na dokumentární fotografii r.1935 on sám, jak sedí v placaté čepici u malířského stojanu.

- Vojtěch Storm -

Právě popsané obrázky jsou jedinečným dokumentem proměn krajiny a vesnických staveb našeho kraje. Správa Chráněné krajinné oblasti Blanský les, takové památky soustavně sbírá jako studijní materiál a pro případnou výstavu nebo publikaci). Obracíme se na Vás s žádostí o upozornění nebo o zapůjčení dobových fotografií či vyobrazení, které ihned po zdokumentování vrátíme.

Adresa: SCHKO Blanský les, Vyšný 59, 38101 Český Krumlov

Jiří Stibral při malování na hrázi Holubovského rybníka

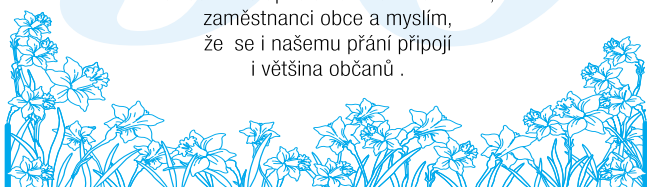

Dne 23. srpna 2002 se dožívá významného životního jubilea 50 let náš starosta

pan Jaroslav Franěk.

Přejeme mu mnoho zdraví, štěstí a do další práce mnoho optimismu a pevné nervy, současně mu děkujeme za všechno, co dělá pro občany i celou naši obec.

Obecní zastupitelstvo a redakční rada, zaměstnanci obce a myslím, že se i našemu přání připojí i většina občanů.

**ČESKÁ
SPORITELNA**

**Nová telefonní čísla pobočky
České spořitelny ve Křemži.**
0337/742167
0337/742169
(0337/742166 (vedoucí pobočky)
fax 0337/741101

Vydává: Obecní úřad v Holubově, zodpovědná redaktorka M. Svobodová, Tisk: ARTYPA Holubov, spol. s r.o.